«Сыр – Алаштын анасы»

Алгашкы астанамыз – Кызылорда,

Коркейді киындыкты бvзып орда.

Жасыл желек оранган vлкен шаһар,

Кошелерін аралау – кызык ол да.

Ак кvріштін ордасы – Кызылорда,

Коз тартты дәннен моншак тізіп орда.

Ак балыгы, каязы азайган жок,

Кемелерім Аралда жvзіп ол да.

Кол жеткенді мактасак болмас айып,

Кемелдендік он, солга канат жайып.

Сары кvздін жемісін тvгел жинап,

Астык толып камбага, тvрмыз байып.

Әкіміміз әр іске vста болды.

Бар жаксылык ол жvрген тvста болды.-

Халкына әділ vкім жvргізерде,

Колы vзын, әнгімесі кыска болды.

Тvзымыз бар, саркылмас газымыз бар,

Кыс аязын жолатпас жазымыз бар.

Тер тогумен тіршілік ажарланды,

Откен жылга демейміз назымыз бар.

Елеусіз бір кездегі Камыскала,

Ал, казір біраз елге таныс кала.

Байконыр озге елдердін ынтызары,

Алгаш рет жол аштык гарышка да.

Жаксы істер кобеюде кызыгардай,

Жаткан жок откен жылдар ізі калмай.

Дариянын сол жагын да иелендік.

Бvл елдін vлы іскер, кызы нардай.

Жасыл калам сау болгай тіл мен козден,

Yл-кызым алыс болгай суык созден.

Мvндай бакыт келген жок оздігінен,

Онын ауырлыгына халкым тозген.

Аз емес алуандыгы бітер істін,

Ел аузында каркыны кvрылыстын.

Баспаналы болгандар кобеюде,

Аз емес жvмсалуы оган кvштін.

«Сыр – Алаштын анасы» аталынган,

Жасыл калам озды енді катарынан.

Ак шуагын еселеп тогіп жатыр,

Кvннін озі сəл бvрын батарынан.

Аз жылда біраз белден аскандаймыз,

Болдык, толдык деп бірак мастанбаймыз.

«Мəнгілік ел» болудын камындамыз,

Казак елі киыннан жасканбаймыз.

Елбасынын бергені зор баганы,

Жараткан халкымызды колдаганы.

Казакы сәні, салты сакталынган,

Сыр бойындай баска ел болмаганы.

Енбегі� елеулі� ана

Облыстын бас кітапханашысы Сисекеева Кvлбаршын

Раушанбеккызына арналады (автор)

Кvш беріп, ажар беріп білімділік,

Тvсынызда тvргандай кvнін кvліп.

Келесіз киындыкты бvзып-жарып,

Кол жетпес биік шындар тілін біліп.

Тагдыр сізге сыйлаган іскерлікті,

Елі vшін котерсін деп ауыр жvкті.

Нәзіктігін енбекте сыр берген жок,

Сан киын іс озіне тізе бvкті.

Енбегінді елеулі елін танып,

Ак жvзінде тvргандай шамын жанып.

Тамшылап мандайыннан аккан терге,

Туган жердін калгандай шолі канып.

Кітапка vнілдіріп vл мен кызды,

Оларга жегізгендей нан мен тvзды.

Алпыс сегіз жыл жvгі арканызда,

Осынша откізіпсіз жаз бен кvзді.

Анасыз, әже болдын бір жагынан,

Үл-кызды, немерені ырза кылган.

Аталдын Акмешіттін ак моншагы,

Сол калпын сакталып тvр нvр жамылган.

Котеріп ердін және ана жvгін,

Ерте айырып ак, кара аражігін.

Әркашан арка тvтып адалдыкты,

Алаштын аттамадын ала жібін.

Жаксынын сvлу әркез жvрген жері,

Аталдын «Мәдениет кайраткері».

Агарту ісінін де vздігісіз,

Сансыз марапаттардын иегері.

Халкыннын ен кажетін есте сактап,

Сенімін оз еліннін жvрсіз актап.

Миллиондаган vл-кызбен жvрсіз бірге,

Кітапты жарты гасыр насихаттап.

Тым биікте калыктап коніл-кvсын,

Ак шуакка оранып жvрген тvсын.

Кобейсін кітаптан бас алмайтындар,

Тынымсыз енбек еттін сонын vшін.

Киындыктар откен кезбен бір калсын,

Ұлы далам кvннен-кvнге нvрлансын.

Есіміңіз – оз еліне мактаныш,

Гасыр жаса, гасыр жаса, Кvлбаршын!

Рысты БЕКБЕРГЕНОВА

Көрікті, көркем Кызылорда

Сейхун дария болгалы,

Серік болган Кызылорда.

Үлы Жібек жолдагы,

Корік болган Кызылорда.

Жаудан емес корыккан,

Намысты болган Кызылорда.

Жолбарыстар жорыткан,

Камысты болган Кызылорда.

Тарихынан ангардым,

Кокан кашкан Кызылорда.

Каһарынан хандардын,

Емес саскан Кызылорда.

Дvбiрлi дvние «дауылда»,

Астана болган Кызылорда.

Бар зиялы кауымга,

Баспана болган Кызылорда.

Казагымнын оз атын,

Алып берген Кызылорда.

Несі бар коп созатын,

Анык берген Кызылорда.

Талай батыр тvлгалар,

Омірге келген Кызылорда.

Ерліктері жырда бар,

Ерлерім енген Кызылорда.

Жырлары носер жауындай,

Сvлейлер шыккан Кызылорда.

Екпіні ерен дауылдай,

Дvлейлер шыккан Кызылорда.

Ак маржаны әлемге,

Әйгілі болган Кызылорда.

Белгілі болып бар елге,

Байлыгы болган Кызылорда.

Кызылордам кvн сайын,

Коріктеніп келеді...

Жасауга кәсіп кім дайын,

Ерік беріп келеді...

Зәулім vйлер жыл сайын,

Бой котеріп келеді...

Кошелері кvн сайын,

Корікке еніп келеді...

Кошелері керемет,

Кобеюде дангылдар...

Конакка келсен коре кет,

Корікті коп дангыл бар.

Біздін шаһар осындай!

Казыбек ӘШІРБЕКҮЛЫ